

Twenty-Fifth Sunday in Ordinary Time – September 19, 2021

Today's first two readings present a striking contrast between two pathways in life. In Wisdom and the letter from James we are told of the path of the wicked, which leads to oppression and violence. We also hear of the path of the faithful, which leads to peace and human flourishing. Then our Gospel reading from Mark takes our reflection farther. The choice is shown to be not so simple or obvious. The path of faithfulness means following Jesus' lead, to expand our circle of care toward everyone, especially the most vulnerable. This path also includes opening ourselves to suffering and trials, as we face resistance from within and from outside us. The two paths essentially diverge over whether we refuse or accept God's love. Each day we face such choices as God invites us into the divine circle of care and enlists us to extend our own circle to those around us.

WHO IS HONORED

Today's Gospel passage has two parts: Jesus' announcement again of his coming suffering and death, and a scene with the disciples arguing about who is the "greatest." Mark places these scenes next to each other to emphasize the disciples' failure to understand. Their petty argument was the opposite of what Jesus had described as the way to follow him. The disciples were following the common understanding of group status: to honor the influential and those who seem to contribute the most. Jesus points to the opposite: he honors the vulnerable, the "least" in the community; in this case, a child. And he honors those who welcome the child.

Mark was addressing his own community in the early Church, who were seeking to learn how to live their faith. His questions may be important for us too. Who is honored in our faith community, and why? How do we honor those whom we set as examples? Who benefits from this different kind of "greatness"?

ASK THE HARD QUESTIONS

Twice in today's Gospel, Jesus' disciples are reduced to silence. First when Jesus describes his future suffering and death, and again when caught in their argument about who is the greatest. Perhaps they were afraid to really understand his teachings because of what it might cost them. Maybe they were afraid of being seen as ignorant by Jesus and especially by each other. What if they had dared to admit their confusion and ignorance and asked Jesus hard questions? Would Jesus have welcomed them?

Jesus presents a child who is to be welcomed and embraced. The child sets an example: it is the child who knows that he or she doesn't know. The child is free to ask "childlike" questions, and is open to answers. What if, in the intimacy of our prayer, we asked Jesus our own hard, embarrassing questions: about life, about ourselves and our relationships, about God? How might our relationship with God then change?

Today's Readings: Wis 2:12, 17-20; Ps 54:3-4, 5, 6-8; Jas 3:16 — 4:3; Mk 9:30-37

Vigésimo Quinto Domingo del Tiempo Ordinario-19 de Septiembre de 2021

Las primeras dos lecturas de hoy presentan un contraste sorprendente entre dos caminos de la vida. En el libro de la Sabiduría y en la carta de Santiago se nos habla del camino de los malvados, el cual conduce a la opresión y la violencia. También escuchamos del camino de los fieles, que conduce a la paz y al florecimiento humano. Luego, nuestra lectura del Evangelio de Marcos lleva más lejos a nuestra reflexión. Se muestra que la elección no es tan sencilla ni obvia. El camino de la fidelidad significa seguir el ejemplo de Jesús, para ampliar nuestro círculo de atención hacia todos, especialmente a los más vulnerables. Este camino también incluye abrirnos nosotros mismos al sufrimiento y a las pruebas, ya que nos enfrentamos a la resistencia desde dentro y desde fuera de nosotros. Los dos caminos se apartan esencialmente si rechazamos o aceptamos el amor de Dios. Cada día nos enfrentamos a estas decisiones, ya que Dios nos invita a entrar en el círculo divino del cuidado y nos alista para extender nuestro propio círculo a quienes están alrededor de nosotros.

QUIÉN ES HONRADO

El pasaje del Evangelio de hoy tiene dos partes. El anuncio de Jesús de nuevo de su próximo sufrimiento y muerte, y una escena con los discípulos debatiendo sobre quien es el “más importante”. Marcos pone estas escenas una al lado de la otra para enfatizar la falta de comprensión de los discípulos. Su debate insignificante era lo opuesto de lo que Jesús había descrito como la forma de seguirlo. Los discípulos seguían la noción común del estatus del grupo: honrar a los poderosos y a quienes parecen que contribuyen más. Jesús señala lo opuesto: él honra a los vulnerables, a los “menos” en la comunidad; en este caso, un niño. Y él honra a quienes reciben y aprecian al niño.

Marcos se dirigía a su propia comunidad en la Iglesia primitiva, que buscaba conocer cómo vivir su fe. Sus preguntas también pueden ser importantes para nosotros. ¿Quién es honrado en nuestra comunidad de fe, y por qué? ¿Cómo honramos a quienes ponemos como ejemplo? ¿Quién se beneficia de este tipo diferente de “grandeza”?

HACER LAS PREGUNTAS DIFÍCILES

En dos ocasiones en el Evangelio de hoy, los discípulos de Jesús se ven apocados al silencio. Primero cuando Jesús describe su futuro sufrimiento y muerte, y de nuevo cuando se ven atrapados en su discusión sobre quién es el más importante. Tal vez tenían miedo de entender realmente sus enseñanzas por lo que podría costarles. Tal vez tenían miedo de ser vistos como ignorantes por Jesús y especialmente por los demás. ¿Y si se hubieran atrevido a admitir su confusión e ignorancia y hubieran hecho preguntas difíciles a Jesús? ¿Los habría escogido?

Jesús presenta a un niño al que hay que acoger y abrazar. El niño da un ejemplo: es el niño quien sabe que no sabe. El niño es libre de hacer preguntas “infantiles” y está abierto a las respuestas. ¿Qué pasaría si, en la intimidad de nuestra oración, le hiciéramos a Jesús nuestras preguntas difíciles y vergonzosas, sobre la vida, sobre nosotros mismos y nuestras relaciones y sobre Dios? ¿Cómo podría cambiar nuestra relación con Dios?

Chúa Nhật Tuần XXV Mùa Thường Niên Năm B – 09/19/2021

BÀI ĐỌC I: Kn 2, 12. 17-20

"Chúng ta hãy kết án cho nó chết cách nhục nhã".

Trích sách Khôn Ngoan.

(Những kẻ gian ác nói rằng:) "Chúng ta hãy vây bắt kẻ công chính, vì nó không làm ích gì cho chúng ta, mà còn chống đối việc chúng ta làm, khiến trách chúng ta lỗi luật và tố cáo chúng ta vô kỷ luật. Vậy chúng ta hãy xem điều nó nói có thật hay không, hãy nghiệm xét coi những gì sẽ xảy đến cho nó, và hãy chờ xem chung cuộc đời nó sẽ ra sao. Vì nếu nó thật là con Thiên Chúa, Chúa sẽ bênh vực nó, sẽ giải thoát nó khỏi tay những kẻ chống đối nó. Chúng ta hãy nhục mạ và làm khổ nó, để thử xem nó có hiền lành và nhẫn nại không. Chúng ta hãy kết án cho nó chết cách nhục nhã, vì theo lời nó nói, thì người ta sẽ cứu nó!"

Đó là lời Chúa.

ĐÁP CA: Tv 53, 3-4. 5. 6 và 8

Đáp: Chúa đang nâng đỡ tâm hồn con (*c. 6b*).

Xướng:

1) Ôi Thiên Chúa, xin cứu sống con nhân danh Ngài, và xin sử dụng uy quyền phán quyết cho con! Ôi Thiên Chúa, xin nghe tiếng con cầu, xin lắng tai nghe lời miệng con xin. - Đáp.

2) Vì những kẻ kiêu căng nổi lên chống đối, và bọn người hung hãn tìm sát hại con, bọn chúng không nhớ Thiên Chúa ở trước mặt mình. - Đáp.

3) Kìa, Thiên Chúa phù trợ con, Chúa đang nâng đỡ tâm hồn con. Con sẽ tự nguyện hiến dâng lễ vật lên Chúa. Lạy Chúa, con sẽ ca tụng danh Ngài, vì danh Ngài thiện hảo. - Đáp.

BÀI ĐỌC II: Gc 3, 16 - 4, 3

"Hoa quả của công chính được gieo vãi trong bình an cho những người xây đắp an bình".

Trích thư của Thánh Giacôbê Tông đồ.

Anh em thân mến, ở đâu có ganh tị và cãi vã, ở đó có hỗn độn và đủ thứ tệ đoan. Nhưng sự khôn ngoan từ trời xuống, thì trước tiên là trong trắng, rồi ôn hoà, bao dung, nhu mì, hướng thiện, đầy lòng nhân từ và hoa quả tốt lành, không xét đoán thiên vị, không giả dối. Hoa quả của công chính được gieo vãi trong bình an cho những người xây đắp an bình.

Bởi đâu anh em cạnh tranh và cãi cọ nhau? Nào không phải tại điều này: tức tại các đam mê đang giao chiến trong chi thể anh em đó sao? Anh em ham

**muốn mà không được hưởng, nên anh em giết nhau. Anh em ganh tị mà không được mãn nguyện, nên anh em cạnh tranh và cãi cọ. Anh em không có là tại anh em không xin. Anh em xin mà không nhận được, là vì anh em xin không đúng, cứ mơ tưởng thoả mãn các đam mê của anh em.
Đó là lời Chúa.**

ALLELUIA: Ga 8, 12

Alleluia, alleluia! - Chúa phán: "Ta là sự sáng thế gian, ai theo Ta, sẽ được ánh sáng ban sự sống". - Alleluia.

PHÚC ÂM: Mc 9, 29-36 (Hl 30-37)

**"Con Người sẽ bị nộp. Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết".
Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Marcô.**

Khi ấy, Chúa Giêsu và các môn đệ từ trên núi xuống, rồi đi ngang qua xứ Galilêa và Người không muốn cho ai biết. Vì Người dạy dỗ và bảo các ông rằng: "Con Người sẽ bị nộp vào tay người ta và họ sẽ giết Người. Khi đã bị giết, ngày thứ ba, Người sẽ sống lại". Nhưng các ông không hiểu lời đó và sợ không dám hỏi Người.

**Các ngài tới Capharnaum. Khi đã vào nhà, Người hỏi các ông: "Dọc đường các con tranh luận gì thế?" Các ông làm thinh, vì dọc đường các ông tranh luận xem ai là người lớn nhất. Bấy giờ Người ngồi xuống, gọi mười hai ông lại và bảo các ông rằng: "Ai muốn làm lớn nhất, thì hãy tự làm người rốt hết và làm đầy tớ mọi người". Rồi Người đem một em bé lại đặt giữa các ông, ôm nó mà nói với các ông rằng: "Ai đón nhận một trong những trẻ nhỏ như thế này vì danh Thầy, tức là đón tiếp chính mình Thầy. Và ai đón tiếp Thầy, thực ra không phải đón tiếp Thầy, nhưng là đón tiếp Đấng đã sai Thầy".
Đó là lời Chúa.**